

[Hartel.]

gelsen disse Lovbestemmelser har, hvilken Fare de rummer; for det er jo ikke Meningen, at vi skal udsætte Erhvervslivet for Tilbagegang og Arbejdsløshed, ja, endog naa dertil, at en Række Virksomheder bliver nødt til at lukke.

Jeg henstiller, at disse Problemer tages op til grundig Overvejelse i et Udvalg, og skulde det ikke være muligt at faa Loven vedtaget inden denne Maanedes Udgang, vilde der intet være forgjort, hvis man vedtog en Forlængelse af Loven for et kortere Tidsrum og saa fik dette Problem grundigt gennemarbejdet. Jeg ser, det er Meningen, at Loven nu skal gælde et helt Aar — et halvt Aar havde maaske været det rimelige —, og saa meget mere ønskeligt og nødvendigt er det, at denne Sag gennemprøves.

Det vil forstaas, at vi ser med meget stor Reservation paa denne Lovgivning; vi anerkender, at der er gjort visse Fremskridt, men indtil videre maa vi forbeholde os vor Stilling.

Aksel Larsen: Jeg kan fatte mig kort af tre Grunde: for det første, fordi hele Befolkningen er klar over, hvor enestaaende uretfærdig den Skat er, som man nu kommer her og vil forlænge, for det andet, fordi jeg om denne Skattelov har udtalt mig tilstrækkelig udførligt ved to Lejligheder. Den ene Lejlighed var, da man gennemførte den i Huj og Hast den 26.—27. Marts. I Parentes føler jeg Trang til at bemærke, at der er visse Folk her i Salen, som navnlig i lukkede Møder i Arbejderorganisationer excellerer med at fortælle, at alt det onde, der er sket og sker i dette Land, skyldes den 9. April. I den Anledning er det ikke af Vejen ekstra at understrege, at Omsætningsafgiften er indført 14 Dage før den 9. April, formentlig paa et Tidspunkt, hvor det, der medførte Sommertidens Forlængelse, ikke kan have haft saa stor Indflydelse, at det kunde gennemtvinge en Omsætningskat herhjemme. Den 26.—27. Marts udtalte jeg mig udførligt om Loven og begrundede, hvorfor vi var Modstandere af den, hvorfor vi ansaa den for at være uretfærdig. Jeg har ogsaa gjort det ved en senere Lejlighed, nemlig den 24. Maj, da jeg fik Tilladelse til her i Tinget at forelægge et af os tidligere indbragt Forslag om Ophævelse af Loven om Omsætningsafgift.

Den tredie Begrundelse for, at jeg kan fatte mig i Korthed, er den, at jeg i det store og hele kan slutte mig til ikke alene, hvad der er skrevet i Dagspressen i de sidste 14 Dage om Omsætningskatten, men ogsaa

til, hvad der er sagt af de ærede foregaaende Ordførere om Loven fra denne Talerstol; jeg kunde maaske endda gaa saa vidt at sige: en hel Del af det, der burde siges — og jeg føler mig fristet til at sige: vil blive sagt — af ærede Medlemmer, der kommer efter mig paa denne Talerstol, maaske med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der som Retsstatsmand vel vil være omtrent ene om ubetinget at være Tilhænger af indirekte Skat.

De ærede Ordførere, der har talt, har i det store og hele været meget skeptisk indstillede over for denne Skattelov, har været meget betænkelige ved den og har kritiseret den en gros og en detail, og det vil sikkert ogsaa blive gjort af de Talere, der kommer efter mig. Derfor er det, jeg siger, at det er ikke saa nødvendigt for mig at gennemgaa Loven, paavise, hvor uretfærdig og urimelig den er, og give en udførlig Motivering for, hvorfor vi stemmer imod den.

Jeg kan slutte mig til, hvad der er sagt, og hvad der maatte blive sagt mod Loven, og samtidig kan jeg gøre opmærksom paa, at alt det, der er sagt eller maatte blive sagt af Repræsentanter for andre Partier og af disse Partiers Presse mod Loven om Omsætningsafgift, er ikke andet end Mundsvejr fra de Herrers Side. De, der taler saa varmtfølt og kraftigt mod Loven og dens Udformning og enkelte Bestemmelser, er i Virkeligheden Tilhængere af den Form for Beskatning og ønsker den gennemført og agter at demonstrere det, naar Lovforslaget kommer til Afstemning ved tredie Behandling, hvor de, uanset hvad de maatte have sagt her fra Talerstolen, vil stemme for Lovforslaget.

Dette er Sandheden. Men Talerne bliver holdt, Avisartiklerne bliver skrevet i Haab om, at Befolkningen vil fæstne sig i særlig Grad ved, hvad der er blevet sagt og skrevet, og ikke henholde sig til den gode gamle Regel: Vis mig din Tro af dine Gerninger, i Haab om, at Befolkningen vil glemme, at de, der talte mod Loven, kritiserede den, agiterede imod den, stemte for den, sørgede for, at den blev forlænget.

Hvad dette angaar, da adskiller vi os fra de andre, der har kritiseret Loven, fordi vi ikke alene taler mod den og erklærer, at vi er Modstandere af den, men ogsaa agter at stemme imod den.

Den forløbne Tid har tilstrækkelig klart bevist, hvor uretfærdig denne Lov var, og der bliver i denne Tid dynget et Materiale op paa vort Bord, eller vi faar det ind gennem vore Brevkasser, hvorigennem forskel-